

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

16. Dies Martii. Omnis voluptas quæ nec ex Deo, nec in Deo suscipitur,
voluptatis excrementum est. Nicetas in Orat. 106.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

gar à vobis. Hoc memorabili facinore animum pro-
didit tam excelsum, ut nullus avarus tantopere læta-
tus fuisset, auro in terra reperto; quantopere exulta-
verit Philosophus illo in mare demerso. Si nolis For-
tuna tibi illudat, lude cum illa, & strenuè rejice quid-
quid volatile, etiam aurum grave jecerit. Frivola hæc
bona frivole amanda sunt: infirma infirmiter; ad
nutum Dominæ reddenda ante exactiorem. Non
expectes fortunam ut eripiat. Tu esto tibi Fortuna:
occupa ejus vices: tu tibi ipsi aufer, quod sublatura
est: abjice omnia felici infortunio per manum tuam.
Redimes fortasse te, jactura tuarum rerum. Relin-
que ergo brevi relinquenda. Tu ex necessitate brevi
divitias, & illæ te deserent. Ne horum sis immemor,
binas tibi aures binis vellicat metris Poeta:

*O dives, dives, non omni tempore vivēs!
Fac bene dum vivis, post mortem vivere si vis.*

16. DIES MARTII.

Omnis voluptas quæ nec ex Deo, nec in
Deo suscipitur, voluptatis excremen-
tum est. *Nicetas in Orat. 106.*

Nec vo- I.
luptas.

Nemo ambit divitias, nisi ut ac-
quirat delicias. Hic mentis a-
mentis est error. Quid enim
sunt voluptates, nisi dolorum, aut
damnorum appendices? Advehunt enim secum agmen
malorum: jam gravedinē capitis: jam dolorē stomachi:

N 4

jam

jam morbum prolixum, jam pericula, jam timorem, jam ipsam mortem. Ex voluptate, velut ex equo Trojano, effunditur acies malorum, quæ partim corpus, partim animû infestant. Quid in voluptate occurat, nisi expectatio anxia, usus infamis, extrema feralia, tragica omnia. Nemo quippe potest uti voluptate corporis, sine laxa conscientia, sine læso Numine, sine salutis suæ periculo, sine Gratia dispendio: voluptas enim quàm percipis, vel est remissa, vel intensa: si remissa, estne præmium operæ, pretio tanto emere voluptatem tantillam? si sit intensa, quo hæc est intensior, eo culpa est gravior, quo hæc gravior, eo & conscientia est inquietior, quo verò plus crescit conscientia perturbatio, eo minor est ex voluptate delectatio. Unde tandem quid sequitur, nisi aut nullam esse conscientiam, nullam Religionem, nullum Dei metum, nullam salutis curam, nullam æternorum fidem, nullam spem futurorum: aut certè præ animi voluptate, nullam esse voluptatem corporis, quæ sentiri non potest cum religione conscientia, cum Dei metu, cum salutis cura, cum spe, ac fide æternorum. Utrum mavis fateri?

II. An non ergo mala voluptas, quæ est matrix malorum pessima? Deinde, volatica est omnis voluptas: vix incipit, mox desinit: ferè simul est in ortu & occasu: non est diaria, sed momentanea. Metiamur delicias cum ipsarum pœnitudine: illæ in transitu sunt, hæc adhæret. Illæ in puncto temporis facessunt; hæc per annos laceffit. Si diu sunt, pereunt; si diu non sunt, non delectant. Pœnitentia longæva est, quo diuturnior, eo & robustior.

Infra-

Infamat ergò voluptatem, quæ illam non tantùm sequitur, sed comitatur pœnitentia. Sic semper voluptatem punit, aut præcox pudor, aut serus dolor. Deindè, considera quanti constet illa, quam expetis voluptas? sæpè maximo pretio emitur, quod nullius est pretii. Profectò, vanitas vanitatum est, pro vanitate voluptatis maximum animi pretium, & sanguinis Christi pretium dare. Hæc non modo vanitas vanitatum est, sed perversitas perversitatum. Quid moror? Unaquæque voluptas sibi repugnat impatiens sui; dum crescit, sed destruit. Quod damnum invenies cujus rea voluptas non sit? Ipsa sapientissimos dementavit. Vide Salomonem: ipsa pervertit justos, vide Davidem: ipsos fortissimos enervavit; vide Samsonem.

III. Censeas te in sublimiori classe, quàm sint equi & muli, aliæque brutæ pecudes: sic non te abjicies ad earum voluptates. An indignaris, quia ut porcus non grunnis, ut lupus non ululas, an quia ut vultures cadaveribus non pasceris? Neutiquam: quia illæ voluptates, quàm sunt illis propriæ, tam tibi sunt alienigenæ. Ita si te, ut es, hominem consideres, bruras voluptates, non modò extrà te, sed intrà te positas despicias. Totâ beatus eris æternitate, sine ullis, quas tam expetis voluptatibus: poteris igitur & nunc eas non cupere, vel carere cupitis, & non esse miser. Fastidires voluptates infirmus, cur non benè sanus? Quid difficile judicas virtuti, renuntiare voluptatibus, quod necessarium facit infirmitas corporis? Quod potuit vitium Naturæ, non poterit robur Gratiæ, ut fastidias voluptates humiles & abjectas? Quot hominum sunt myriades, qui

vivunt sine voluptate, imò labore, ne dicam dolore, & tamen vivunt, tunc solus moriturus quia sine voluptate? Non grave putes abstinere omnibus voluptatibus: ut potuisti majoribus eatere, poteris minoribus: ut potuisti multis, poteris aliis: ut potuisti pluribus, poteris reliquis. Denique, si sperat corporis asperitate, hic cupita fruaris voluptate, teque totum immergas cæno, certo proscriberes cælo. Quod ne fiat, ut tibi consulas, sequere Poëtæ consilium.

*Affer erit victus, labor asper, & asper amictus,
Aspera cuncta tibi, si vis super aethera scribi.*

17. DIES MARTII.

Quantò plus honoramur, tantò plus periclitamur. *Augustinus in Psal. 10.*

Nec I. **I**N nullum opus futiliùs impeditur nostra opera, quàm ut nanciscamur honorem: utpote cum sit periculosa plenum alexæ, nunquam acquisitis est pretium operæ. Nemo altiùs cadit, quàm qui altiùs ascendit. Quidquid ex terris est sublime, obnoxium est ruinæ. Ubicumque est fastigium, illic finitimum est præcipitium. Quantò igitur est excellior gradus, tantò est profundior casus. Primum quod feriunt fulmina, ut plurimum sunt culmina. Sic & fortuna illos primum dejicit, quos ut primos extulit. Quot è salutis suggestu excidissent si ad honorem fuissent evecti? Etenim cæli via penè est in via illis qui honorum premunt semitas. Hinc affinia